

Vel 7 B – 13.5.2018 - Ježíšova a naše modlitba - Jn 17, 11b-19

Všimněme si dvojího zaměření Ježíšovy modlitby, kterou máme zachycenu v dnešním úryvku Janova evangelia. To první je Ježíšovo zaměření k Otci, které nám vypovídá o jeho synovské důvěře a jednotě s Otcem. To druhé je Ježíšovo zaměření k těm, které mu Otec dal, vyjádřené v intenzivní prosbě za tyto jemu svěřené a v nasazení se pro jejich dobro.

Můžeme se ptát: Co nám toto dvojí zaměření Ježíšovy modlitby říká pro naši vlastní zkušenost modlitby?

Asi si uvědomujeme, že mnohdy přistupujeme k modlitbě, k Bohu se zjištěnými cíli, že zaměření naší modlitby je často soustředěno na to, co bychom od Boha pro sebe chtěli dosáhnout. Vidíme své potřeby a zájmy. Prosíme třeba o pomoc, sílu v kritických a těžkých situacích, žádáme řešení různých problémů. Hledáme vysvobození v těch chvílích, kdy nám, jak se říká, teče do bot.

Samozřejmě je dobře, když se v nesnázích obracíme k Bohu a netopíme se v nich jen sami. Ale modlitba je ještě mnohem víc, než jen záchranná vesta či záchranná brzda.

Modlitba nás učí vyhlédnout za horizont našich momentálních problémů, učí nás pozvednout svůj pohled k Bohu, učí nás vidět Boha, vidět to úžasné, co v našich životech už vykonal a co v nich stále koná, učí nás vidět, jak dobrý je Bůh vůči nám, povzbuzuje nás k důvěře v jeho lásku, povzbuzuje nás k důvěrnému setrávání v jeho blízkosti.

Vytrvalá modlitba nás učí tomu, že nám má jít o Boha a nejen o nás samotné. Vytrvalá modlitba má v tomto ohledu proměňující moc, proměňuje naše postoje, pomáhá nám prorazit ven z toho častého kroužení kolem sebe sama. Vede nás k tomu, že se ptáme, jaké jsou Boží zájmy, co vlastně Bůh chce pro člověka a pro tento svět, co mu leží na srdci?

A samozřejmě dobře víme, o co Bohu jde – co jiného leží Bohu na srdci než člověk? Jak říká svatý Augustin: *Boží touhou je člověk*. Bohu jde o dobro člověka, o jeho štěstí, o jeho lásku.

Modlitba nám dává tušit, dává pocítit tuto Boží touhu, dává nám na ní účast. Umožňuje nám zapojit se do Boží aktivity, zasazující se o dobro člověka. Umožňuje nám stát se těmi, kdo v Boží síle spoluzachraňují druhé a pomáhají uzdravovat svět.

Naše osobní zkušenost modlitby nás může dovádět k tomu dvojímu zaměření Ježíšovy modlitby, k tomu zaměření k Bohu Otci i k lidem.

Je třeba, abychom se povzbuzovali k vytrvalosti a věrnosti v naší modlitbě, abychom v ní mohli stále růst, aby na nás Bůh mohl stále pracovat, přetvářet nás a posvěcovat náš život.